

15.91x25.54	2/2	עמוד 37	בלב אחד	29/08/2014	44076505-1
יאיר 97ג' 11 - 64221					

זה לא מספיק לטעת עצים ול- טפח גינות עם פינות זיכרון. חשוב מאוד שהדור הבא ילמד מי היו הנופלים, באילו נסיבות נפלו. הילדים לומדים לא רק על המוות אלא גם על החיים של הנופלים, מהיכן הגיעו, מה היו התחביבים שלהם. אנחנו לא מקדשים את המוות אלא את החיים.

"צריך לחנך את הנוער על סיפורי גבורה של חיילים שדבר גבורתם מעולם לא סופר כי בזכותם אנו חיים במדינה העצמאית שלנו. כולנו חוליה בשרשרת הדורות ואם אנחנו נרוצים להמשיך ולשמור על המדינה, חייבים להעביר אל הנוער את ערכי המסורות, האחריות, הרעות והערבות ההדדית. חשוב לתעד את סיפורי הגבורה ולהעביר לבני המשפחה, גם לאלה שלא הכירו את הנופל. סיפורי הגבורה הללו יועברו כמורשת מדור לדור. כך נחנך את הדור הבא של הלוחמים והמפקדים. רק מפקד שאלה הם ערכיו יוכל להוביל חיילים בשדה הקרב."

על הלוחמים ויצרו קשר עם לוחמים ועם משפחות שאיתן ניתן ליצור קשרים."

התלמידים יצרו קשרים גם עם לוחמי גבעתי בהווה. "ערכנו ערב שירי תש"ח בבית יד לבנים בראשון לציון", ממשיכה לברן. "כל זוג תלמידים הוסיפו בית שכתבו לשיר. הגיעו לוחמי גבעתי מתש"ח וגם לוחמים מגבעתי כיום. התגובות, גם של ההורים, היו יוצאות דופן". מעמד מרגש במיוחד היה מסיבת יום הולדת שחגגו התלמידים ללוחם סעדיה ג'ספן מגדוד 52 של גבעתי. הכינו לו עוגה וברכות והוא סיפר על המלחמה."

נוכח ההצלחה הוחלט להרחיב את הפרויקט. "הוצאנו הצעה לפעילות דומה בבתי ספר נוספים", מספרת לברן "משרד הביטחון מסייע מעט במימון וגם מועצת חוף אשקלון ועיריית ראשון לציון משתתפות בהוצאות הכספיות. בלי עזרה ממשית מהרשויות המקומיות שבתחומן הפעילות תתבצע, לא נוכל להרחיב את הפרויקט."